Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

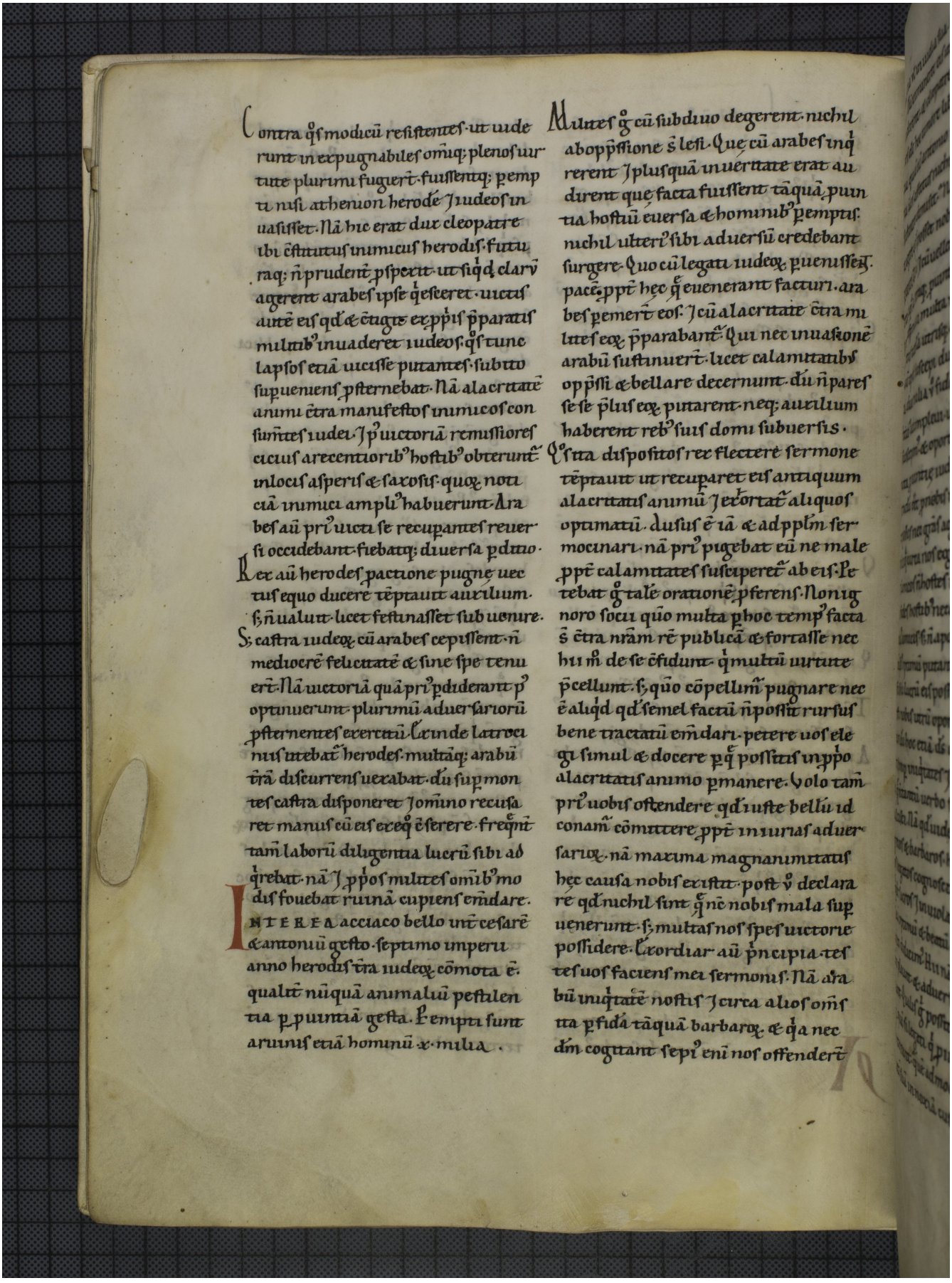

Contra qs modicū resistentes ut uide
runt inexpugnabiles omiq; plenos ur
tute plurimi fugierē fuissentq; pemp
ti nisi athenion herodē Judeos in
uasisset. Nā hic erat dux cleopatre
ibi cōstitutus inimicus herodis futu
raq; nō prudenter pspexit ut siqd clarū
agerent arabes ipse qesceret uictus
autē eis qd & cōgit exppīs pparatis
multīb' inuaderet iudeos qs tunc
lapsos etiā uicisse putantes subito
supueniens pternebat. Nā alacritatē
animi ētra manifestos inimicos con
sumptes iudei Jp uictoriā remissiores
cicuis arecentioribus hostib' obtinuerūt
inlocis asperis & saxosis quoq; noti
ciā inimici amplius habuerunt Ara
bes aūt priūs uicti se recuperantes reuer
si occidebant fiebatq; diuersa pdictio.
Rex aūt herodes pactione pugnę uec
tus equo ducere tēptauit auxilium.
sī nō ualuit licet festinasset sub uenire.
Si castra iudeoq; cū arabes cepissent nō
mediocrē felicitatē & sine spe tenu
erē. Nā uictoriā quā priūs pdiderant p
optinuerunt plurimū aduersariorū
pternentes exercitū. Unde latroci
nis utebat herodes multāq; arabū
trā discurrens uexabat. dū sup mon
tes castra disponeret Jomino recusa
ret manus cū eis ereq; cōserere. freqnt
tamē laborū diligentia lucrū sibi ad
quirebat. nā Jppos multes omīb' mo
dis fouebat ruinā cupiens emendare.

INTEREA acciaco bello unū cesarē
& antoniū gesto septimo imperii
anno herodis tra iudeoq; cōmota ē.
qualē nūquā animaliū pestilen
tia pcuniā gesta. Et empti sunt
aruinis etiā hominū x. milia.

Multes qq cū subdiuo degerent nichil
ab oppōne s lesi. Quę cū arabes inq
rerent Jplusquā in ueritate erat au
dirent quę facta fuissent tāquā puin
tia hostiū euersa & hominib' pemptis.
nichil ulteriūs sibi aduersū credebant
surgere. Quo cū legati iudeoq; puenissent
pacē ppē hęc qq euenerant facturi. ara
bes pemerē eos. Jcū alacritate ētra mi
lites eoq; pparabantē. Qui nec inuasionē
arabū sustinuerē licet calamitatibs
oppōssi & bellare decernunt. dū nō pares
sese plus eoq; putarent neq; auxilium
haberent reb' suis domi subuersis.
Qstra dispositos rex flectere sermone
tēptauit ut recuperet eis antiquum
alacritatis animū Jexortatē aliquos
optimatū. dulcius ē iā & ad pplm ser
mocinari. nā priūs pigebat eū ne male
ppē calamitates susciperet ab eis. Pe
tebat qq talē orationē pferens. Non ig
noro socii quō multa phoc tempus facta
s ētra nrām rē publicā & fortasse nec
hii mō de se cōfidunt. q multū uirtute
pcellunt. sī quō cōpellim pugnare nec
ē aliqd qd semel factū nō possit rursus
bene tractatū emēdari. petere uos ele
gi simul & docere pq possitis unppo
alacritatis animo pmanere. Volo tam
priūs uobis ostendere qd iuste bellū id
conam cōmittere ppē iniurias aduer
sariq. nā maxima magnanimitatis
hęc causa nobis exstitit. post ū declara
re qd nichil sint qnē nobis mala sup
uenerunt. sī multas nos spes uictorie
possidere. Exordiar aūt principia tes
tes uos faciens mei sermonis. Nā ara
bū uniqtatē nostis Jcirca alios omīs
tra pfidā tāquā barbaroq. & qa nec
dm cogitant sepius enī nos offendert